

Konst

Grupputställning. 127 konstnärer deltar i årets vårsalong

Ill vänster: Siv Appelqvists "Falläppeln", tusch. Ovan: Ulf Rehnholms "1 nyckel", 50 fotografier av syriska flyktingar monterade i var sin nyckelring. Nedan: Theese Olssons "Svensk titel", maskinstickning med broderidetaljer. Foto: Liljevalchs

Vårsalong med sprakande stadsmotiv

Den årliga Vårsalongen håller hög teknisk nivå och visar på ett engagemang i vår byggda miljö. Men Bo Madestrand saknar uttryck för samtidens storpolitiska ödesfrågor.

Vårsalongen

Liljevalchs c/o Urban Escape, Stockholm (Malmskillnadsgatan 32). Visas t o m 5/3.

● Det kan inte ha undgått någon att 2016 var ett sjuhelsikes jävla år: Storbritannien bestämde sig för att lämna EU, amerikanerna valde en tokdäre till president och alla våra barnomshjältar dog. Men när man vandrar runt i salarna på årets vårsalong, än en gång placerad i Stockholms finansiella hjärta vid Brunkebergstorg, är det precis som om ingenting hänt.

I ett enda av utställningens knappt 300 verk, Ulf Rehnholms

installation med nyckelringar som pryds av porträttfoton av flyktingar, berörs en av samtidens ödesfrågor: migrationen och kriget i Syrien.

Den tekniska nivån på årets vårsalong är genomgående hög, men är det något som skiljer amatörerna från proffsen är det uppenbarligen detta: att förankra konsten i sin samtid. Att lyfta blicken från den egna horisonten och diskutera de stora, livsavgörande frågorna.

Liksom tidigare år är det de något äldre, kvinnliga textilkonstnärerna som står för det vardagliga, politiska engagemanget. En av årets höjd-

punkter är Ulla Anderssons stora handbroderi, där hon i ett antal scener representerar kvinnokampen från Fröken Frimans tid fram till dagens snedrepresenterade styrelsebord. Hennes slagord: Frihet, jämlikhet och broderi.

Är det något som däremot tycks engagera årets deltagare så är det intresset för den byggda världen. Här finns såväl nostalgiska skildringar av förfallna och rivna hus (Tobias Adamsson) som realistiskt skildrade husfasader på Norrmalm i Stockholm (Malin Persson), historiska stilstudier av klassisk arkitektur (Ernst Christian Evergren) och ladugårdar i Västerbotten (Henry Svahn). Bäst i klassen är nestorn KG Nilson, som visar ett par abstraherade tryck av Katarinahissen vid Slussen i en exakt, sprakande kolorit.

Just Slussen återkommer för öv-

Ulla Anderssons "Rosa stolen", handbroderi.

Foto: Liljevalchs

rigt i flera lokalpatriotiska Stockholmserverk. Dels som lysörsbelyst ruinromantik i Erika Canohns suggestiva måleri, dels som bakgrund till samtida gatukonst i Caroline Jensens dokumentära fotomontage.

Liksom tidigare år tycks många yngre konstnärer vara inspirerade av Jockum Nordströms medvetet naiva (och ekonomiskt framgångsrika) collagekonst, men de som verkligen lyfter den naivistiska traditionen är återigen två äldre konstnärer. Dels Siv Appelqvist med ett par underbart detaljerade stadsmotiv i akryl, dels Siv Salomonsson med ett färgstarkt textilverk av Gällivare järnvägsstation.

Andra influenser som tycks ligga i tiden är danske Per Kirkebys expressiva naturmotiv, Max Books postmoderna samplingskonst och Torsten Anderssons poetiska,

skulpturala färgformer – den senare tycks exempelvis ha influerat Håkan Bergs fina litografiska tryck i monokroma, klara färger.

Vid sidan av de textila verken är det framför allt keramiken som sticker ut på årets salong. Maria Skärhund har skapat en serie realistiska men samtidigt feministiskt färgade lergodsskulpturer i form av äggstockar, Susanne Larsson har utgått från ett motiv av renässanskonstnären Tizian i en myllrande backanal, medan Lena Flodman har skapat kitschigt färgsprakande skulpturer av plastleksaker och vardagsobjekt.

Och även om storpolitiken lyser med sin frånvaro, så kan den uppmärksamma besökaren ändå hitta några smarta samtidsreferenser i utställningen. De yngre besökarna ler säkert igenkännande åt Linette Nilssons handmålad textiltryck

av figuren Pikachu från Pokémon, medan den ekonomiskt pressade medelklassen kan få rysningar av ranteängest inför Maria Lundgrens kyligt distanserade interiörer från Hemnetannonser.

Juryn har i år bestått av Charlotte Gyllenhammar (aktuell med en retrospektiv på Fotografiska, se DN 28/11), ordföranden Märten Castenfors från Liljevalchs, konstnären Ernst Billgren samt musikern och konstsamlaren Magnus Uggla – de båda senare för övrigt representerade i utställningen i form av porträtt.

Tillsammans har de av allt att döma gjort ett bra urval, där de mest putslystiga och naturromantiska verken sällats bort. Och den dystra samtiden – tja, den får vi väl läsa om i tidningen.

Bo Madestrand
konst@dn.se